

dybe Skel ude i Befolkningen. Den Diskussion, som føres her i disse Dage om dette Spørgsmaal, vil blive ført ud i Befolkningen, og dette vil sikkert blive et af de Spørgsmaal, som ville blive dragne stærkt frem ved de kommende Valg. Derfor siger jeg, at den Sejr, Regeringen nu kan vinde her, skal den ikke være alt for glad ved; den bliver sikkert nok dyrekøbt for den. Det er min Overbevisning, at naar Vælgerne skulle til at dømme i denne Sag, ville de se anderledes paa det, end det forenede Regeringsparti og Højre nu se paa det.

Den Polemik, som er ført i Betænkningen, berører egentlig ikke mig som Mindretal. Jeg har ikke udæsket noget af de andre Partier, og der er heller ikke nogen af dem, der har udæsket mig. Jeg staar saaledes nærmest som Tilskuer til den Strid, der udkæmpes mellem de andre Partier. Der er under Udvalgets Arbejde tilflydt os en Række Oplysninger, men de have ikke forandret mit Syn paa denne Sag. Jeg staar overfor den paa samme Standpunkt som ved Sagens første Behandling.

Jeg tillader mig at foreslaa, at den første Paragraf udgaar, saa at de der foreslaaede Lønforhøjelser til Løjtnanter, Officierter og Undermestere og til forskelligt Personale ved Forplejningskorpset udstemmes. Det drejer sig om Lønningsforhøjelser til et Beløb af lidt over 150,000 Kr. Jeg kan heller ikke indrømme, at det er rigtigt, naar dette Lovforslag kalder det foreslaaede Lønningstillæg for midlertidigt. Det er en Lønningsforhøjelse, som er af en lige saa varig Karakter som de øvrige Lønninger, dette Personale oppebærer. Det er ogsaa bestemt, at disse Lønforbedringer skulle indgaa i Pensionsberegningen, saa at det er fuldstændig vildledende, naar Forslaget kalder dem for midlertidige Tillæg.

Jeg kan heller ikke indrømme, at den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), har Ret i den Betragtning, at dette Spørgsmaal ikke skulde være en Foregribelse af Forsvarskommissionens Overvejelser eller af de Forslag, den i sin Tid maatte fremsætte. Jeg synes, det er uforsigtigt af den ærede Ordfører her at udtale, at hvis det kunde bevises, at dette Spørgsmaal kunde foregribe Forsvarskommissionens Betænkning, vilde han være en Modstander deraf og stille sig over paa vor Side. Ja, han lod endog skimte igennem sine Udtalelser, at Flertallet i dette Ting saa

vilde stille sig over paa vor Side, som ere Modstandere af Loven. Jeg synes nu, det ikke vilde være saa vanskeligt at bevise, at dette Forslag virkelig vil være en Foregriben af Forsvarskommissionens Arbejde. Det er dog en Kendsgerning, at Vedtagelsen af dette Forslag vil forhøje de militære Udgifter, og jeg gaar ud fra, at der i Forsvarskommissionen findes Folk, hvis Opgave det er at bringe vore Militærudgifter nedad, men jo højere disse i Forvejen ere satte op, jo vanskeligere vil det blive for Kommissionens Medlemmer at bringe dem nedad. Derfor vil Vedtagelsen af et saadant Forslag absolut være en Hindring for de af Kommissionens Medlemmer, som ønske de militære Udgifter bragte ned. Men dernæst kan det ærede Medlem for Løvel heller ikke benægte, at det kan være en Foregriben af Kommissionens Arbejde, naar man vedtager disse Lønninger. De ere, som jeg sagde før, af en stedsevarende Karakter, og de ville derfor i ethvert Tilfælde bewirke, at Pensionerne for alle disse Embeds og Bestillingsmænd efter dette Forslags Vedtagelse blive større, end de vare i Forvejen. Man kunde meget godt tænke sig, at der indenfor Kommissionen kunde være Medlemmer, maaske endog et Flertal, som vilde arbejde hen til at indskrænke Tallet paa disse Bestillingsmænd, at man ønskede f. Eks. at faa Løjtnanternes Tal sat ned og maaske ogsaa Officierternes og Undermestrenes. Det kan man maaske nok gøre ved Lov, men saa maa man huske paa, at man har en Pligt til at yde disse Folk en Pension, og den vil blive større, hvis dette Forslag vedtages. Det vil med andre Ord sige, at vi efter Vedtagelsen af dette Forslag ikke ville staa saa frit, som vi ellers stode med Hensyn til de Forslag, vi fremsætte. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det ærede Medlem for Løvel lige saa godt først som sidst kan gøre omkring og stille sig paa vor Side. Det er virkelig et Forslag, som i meget betydelig Grad foregriber Forsvarskommissionens Arbejde.

Det Mindretal, jeg tilhører, er gaaet med til at forhøje Lønningerne for Korporaler, Spillemænd V., Underkorporaler og menige. Jeg er kun gaaet med dertil af ganske simple Retfærdighedshensyn, thi naar vi i Forvejen ere gaaede med til en noget lignende Forhøjelse i Form af Forsøgsforplejning til det øvrige Mandskab, ser jeg ikke, naar man vil gennemføre Ligestillethed mellem Hærens Mandskab, noget at sige derimod. Jeg betragter det